

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 5. octobar 2017. godine
Br. ref.:RK 1129/17

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI70/16

Podnosilac

Fazli Krasniqi

**Ocena ustavnosti presude Rev. br. 185/2015 Vrhovnog suda
Republike Kosovo od 28. decembra 2015. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija i
Gresa Caka-Nimani, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo g. Fazli Krasniqi iz Junika (u daljem tekstu: podnosilac zahteva).

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava presudu Rev. br. 185/2015 Vrhovnog suda od 28. decembra 2015. godine u vezi sa presudom Ac. br. 3202/12 Apelacionog suda od 6. marta 2015. godine i presudom C. br. 63/09 Opštinskog suda u Dečanima od 8. februara 2012. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti presude Rev. br. 185/2015 Vrhovnog suda od 28. decembra 2015. godine, kojom podnosilac zahteva tvrdi da su mu povređena prava garantovana članom 22. [Direktna primena međunarodnih sporazuma i instrumenata], članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], članom 46. [Zaštita imovine], članom 49. [Pravo na rad i obavljanje profesije] i članom 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), u vezi sa članom 6. [Pravo na pravično suđenje] i članom 1. [Zaštita imovine] Protokola br. 1 Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLP).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava (u daljem tekstu: Ustav), članovima 22. i 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 29 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 25. aprila 2016. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 11. maja 2016. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Bekima Sejdiua za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Almiro Rodrigues (predsedavajući), Snezhana Botusharova i Ivan Čukalović.
7. Dana 22. juna 2016. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i tražio od njega da podnese Sudu formular zahteva i da kompletira zahtev relevantnim dokumentima, odnosno odlukama redovnih sudova.
8. Dana 6. jula 2016. godine, podnosilac zahteva je podneo Sudu formular zahteva.
9. Dana 20. jula 2016. godine, podnosilac zahteva je podneo Sudu odluke redovnih sudova.
10. Dana 27. jula 2017. godine, Sud je obavestio Vrhovni sud o registraciji zahteva.
11. Dana 4. septembra 2017. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno preporučio Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

12. Dana 21. aprila 2009. godine, podnosilac zahteva je podneo tužbeni zahtev Osnovnom sudu u Dečanima, tražeći utvrđivanje prava svojine na osnovu nasledstva na 1/2 idealnog dela nepokretnosti u različitim katastarskim parcelama, sve upisane prema posedovnom listu 391. Iz spisa predmeta rezultira da je ova nasledna masa deo nasledstva sestre od strica podnosioca zahteva SH.K., koju je nasledila od svog pretka R.K., a koja je dobrovoljno istu ostavila u nasledstvo drugim parničnim stranama (rođacima podnosioca zahteva u svojstvu tuženih u ovom sudskom postupku). Podnosilac je u tužbenom zahtevu tvrdio da je u istom naslednom redu kao i drugi parničari.
13. Dana 8. februara 2012. godine, Opštinski sud u Dečanima (presuda C. br. 63/09) je odbio, kao neosnovan, tužbeni zahtev. U presudi se naglašava: *“Sud je zaključio i bez sumnje utvrdio da je tužilac imao vremena dok su mu preci bili živi da razjasni ove odnose, da sporazum o podeli predaka parničara nije osporen u roku od jedne godine i jednog dana u skladu sa zakonskim pravilima građanskog prava, ali i u skladu sa članom 117. ZOO-a, gde je propisan prestanak prava da se traži poništenje rušljivog ugovora ako se traži u roku od jedne godine od saznanja za razloga rušljivosti”*.
14. Neodređenog datuma podnosilac zahteva je izjavio žalbu Apelacionom sudu na presudu C. br. 63/09 od 8. februara 2012. godine Opštinskog suda u Dečanima, tvrdeći bitnu povredu odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđivanje činjeničnog stanja i pogrešnu primenu materijalnog prava.
15. Dana 6. marta 2015. godine, Apelacioni sud je (presuda Ac. br. 3202/12), odbio, kao neosnovanu, žalbu podnosioca zahteva. U ovoj presudi se ističe: *“Prvostepeni sud je prilikom izvođenja neophodnih dokaza i u prisustvu nespornih činjenica pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje i pravilnom ocenom dokaza, pravilno je primenio materijalno pravo kada je utvrdio da je tužbeni zahtev neosnovan ... u obrazloženju presude prvostepenog suda su dati dovoljni pravni i činjenični razlozi zasnovani na zakonu koje usvaja i ovaj sud.”*
16. Podnosilac zahteva je protiv ove presude izjavio reviziju Vrhovnom sudu, tvrdeći postojanje bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešnu primenu materijalnog prava.
17. Dana 28. decembra 2015. godine, Vrhovni sud je (presuda Rev. br. 185/2015) odbio, kao neosnovanu, reviziju podnosioca zahteva. Vrhovni sud je zaključio: *“Prvostepeni sud je u potpunosti utvrdio činjenicu da tuženi poseduju i koriste predmetnu nepokretnost duže od 30 godina, i u posedu su i nakon smrti Sh. K. 1985. godine, koja je do trenutka smrti živela u porodičnoj zajednici sa tuženim, što nisu osporili ni tužioci do dana podnošenja tužbe [...] Zbog toga su ocenjene kao neosnovane tvrdnje predstavljene u reviziji”*.

Navodi podnosioca

18. Podnosilac zahteva tvrdi da su mu osporenim odlukom povređena prava garantovana članom 22. [Direktna primena međunarodnih sporazuma i instrumenata], članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], članom 46. [Zaštita imovine], članom 49. [Pravo na rad i obavljanje profesije] i članom 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] Ustava u vezi sa članom 6. [Pravo na pravično suđenje], kao i članom 1. [Zaštita imovine] Protokola br. 1 EKLJP.
19. Podnosilac zahteva u nastavku tvrdi: “*Presuda Opštinskog suda sadržava teške povrede odredbi parničnog postupka [...] jer osporena presuda ima nedostatke zbog kojih se ne može razmotriti, a naročito zato što je izreka osporene presude protivrečna sa razlozima, odnosno osporena presuda nema razloga za odlučujuće činjenice*”. Podnosilac zahteva takođe tvrdi da je i Apelacioni sud svojom presudom pogrešno primenio materijalno pravo.
20. Podnosilac zahteva traži od Suda da ukine presudu Rev. br. 185/2015 Vrhovnog suda od 28. decembra 2015. godine, presudu Ac. br. 3202/12 do 6. marta 2015. godine, kao i presudu C. br. 63/09 Opštinskog suda u Dečanima od 8. februara 2012. godine.

Prihvatljivost zahteva

21. Sud prvo treba da razmotri da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti propisane Ustavom, i dalje navedene u Zakonu i Poslovniku.
22. U tom smislu, Sud se poziva na član 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuje:

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.”

23. Sud se poziva i na član 48. Zakona, koji propisuje:

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

24. Sud, dalje, uzima u obzir pravilo 36 [Kriterijum o prihvatljivosti] (1) (d) i (2) (b) Poslovnika, koje propisuje:

“(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev:

(...)

(d) ako je zahtev prima facie opravdan ili nije očigledno neosnovan.

(2) Sud proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:

(...)

(b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju ustavnih prava.”

25. U ovom slučaju, Sud ocenjuje da je podnosilac zahteva ovlašćena strana, da je iscrpeo sva pravna sredstva na raspolaganju i da je podneo zahtev unutar predviđenog zakonskog roka. Međutim, Sud dalje treba da oceni da li su ispunjeni uslovi propisani u članu 48. Zakona i predviđeni u pravilu 36 Poslovnika.
26. Sud ističe da podnosilac zahteva tvrdi da su mu time što je odbijen kao neosnovan zahtev za utvrđivanje vlasništva odlukama redovnih sudova povređena prava garantovana Ustavom, zbog pogrešnog utvrđivanja činjenica i pogrešnih zakonskih tumačenja.
27. Što se tiče tvrdnji podnosioca zahteva, Sud primećuje da je presudom Rev. br. 185/2015 Vrhovnog suda od 28. decembra 2015. godine rešeno i odlučeno o gore navedenim tvrdnjama koje su već bile pokrenute pred prvostepenim i drugostepenim sudom.
28. U ovom smislu, Sud se poziva na ovu presudu Vrhovnog suda, koji je zaključio da osporena presuda Apelacionog suda nije zahvaćena bitnim povredama zakonskih odredaba i naglašava: “[...] nižestepeni sudovi, pravično i potpuno utvrđujući činjenično stanje, pravilno su primenili odredbe parničnog postupka i materijalnog prava, kada su utvrdili da je tužbeni zahtev tužioca neosnovan”.
29. Vrhovni sud je, u nastavku, obrazložio: “Izreka presuda oba suda je jasna kada je njima odlučeno o tužbenom zahtevu tužioca, odnosno o žalbi, da su u obrazloženju dati dovoljni i uverljivi razlozi o odlučnim činjenicama za pravično suđenje ove pravne stvari, koje nije u suprotnosti sa sadržajem dokaza iz spisa predmeta”.
30. Sud primećuje da se podnosilac zahteva ne slaže sa ishodom postupaka pred redovnim sudovima, osporavajući ocenu dokaza i utvrđivanje činjenica od strane tih sudova.
31. Sud podseća da nije sud utvrđivanja činjenica i da pravično i potpuno utvrđivanje činjeničnog stanja, kao i relevantna zakonska tumačenja spadaju u funkciju redovnih sudova. Uloga Ustavnog suda je da obezbedi poštovanje standarda i prava garantovanih Ustavom i iz tog razloga ne može da deluje kao sud „četvrtog stepena“ (vidi: slučajeve ESLjP, *Akdivar protiv Turske*, predstavka br. 21893/93, 16. septembar 1996. godine, stav 65. Slučaj Ustavnog suda KI86/11, podnosilac zahteva: *Milaim Berisha*, rešenje o neprihvatljivosti od 5. aprila 2012. godine).
32. Sud naglašava da je njegova dužnost da utvrdi da li su postupci pred redovnim sudovima u celosti bili pravični, uključujući i način na koji su uzeti dokazi (vidi: slučaj *Edwards protiv Ujedinjenog kraljevstva*, br. 13071/87, izveštaj Evropske komisije o ljudskim pravima od 10. jula 1991. godine).

33. U ovom slučaju, Sud smatra da je podnosilac zahteva imao priliku da iznese argumente i dokaze koje je smatrao relevantnim za svoj slučaj i ospori argumente i dokaze podnete protiv njega; da su svi argumenti i dokazi koji su bili relevantni za rešenje njegovog slučaja saslušani i pravilno razmotreni od strane sudova. Shodno tome, rezultira da su postupci u celosti bili pravični (vidi: slučaj *Garcia Ruiz protiv Španije*, [VV], predstavka br. 30544/96, presuda od 21. januara 1999. godine, stav 29).
34. Shodno tome, Sud smatra da podnosilac zahteva nije potkrepio dokazima svoje tvrdnje o povredi osnovnih ljudskih prava i sloboda garantovanih Ustavom, jer činjenice koje je izneo ni na koji način ne ukazuju na to da su mu redovni sudovi negirali pravo koje je garantovano Ustavom kako to tvrdi podnosilac zahteva.
35. S tim u vezi, Sud ističe da samo pominjanje relevantnih članova Ustava, tvrdeći da su povređeni, pritom ne iznoseći dalja objašnjenja o tome kako je došlo do te povrede nije dovoljno da se pokrene potkrepljena tvrdnja o ustavnoj povredi. Kada se tvrde takve povrede Ustava, podnosilac zahteva treba da obezbedi obrazloženu tvrdnju i uverljiv argument (vidi: slučaj Ustavnog suda, KI 136/14, *Abdullah Bajqinca*, rešenje o neprihvatljivosti od 10. februara 2015. godine, stav 33).
36. Kao zaključak, Sud utvrđuje da podnosilac zahteva nije uspeo da argumentuje i dokaže na ustavnim osnovama da su postupci pred redovnim sudovima, uključujući i Vrhovni sud, bili nepravični ili proizvoljni ili da su njegova prava i slobode povređena.
37. Dakle, zahtev je očigledno neosnovan na ustavnim osnovama i treba da se proglasi neprihvatljivim, u skladu sa pravilom 36 (1) (d) i 36 (2) (b) Poslovnika.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113. Ustava, članom 48. Zakona i pravilima 36 (1) (d) i (2) b) Poslovnika, 4. septembra 2017. godine jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah

Sudija izvestilac

Bekim Sejdiu

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi